

A FOST ODATĂ CA NICIODATĂ UN ÎMPĂRAT CARE AVEA O FATĂ NESPUȘ DE FRUMOASĂ, DAR ATÂT DE TRUFAȘĂ, DE NU PUTEA SĂ-I GĂSEASCĂ NICIUN PEȚITOR PE GUSTUL EI.

PE CEI CARE VENISERĂ-N PEȚIT PÂNĂ ATUNCI, FATA REUȘISE SĂ-I FACĂ SĂ-ȘI IA TĂLPĂȘITA. BA ÎI MAI ȘI BATJOCORISE, PE DEASUPRA!

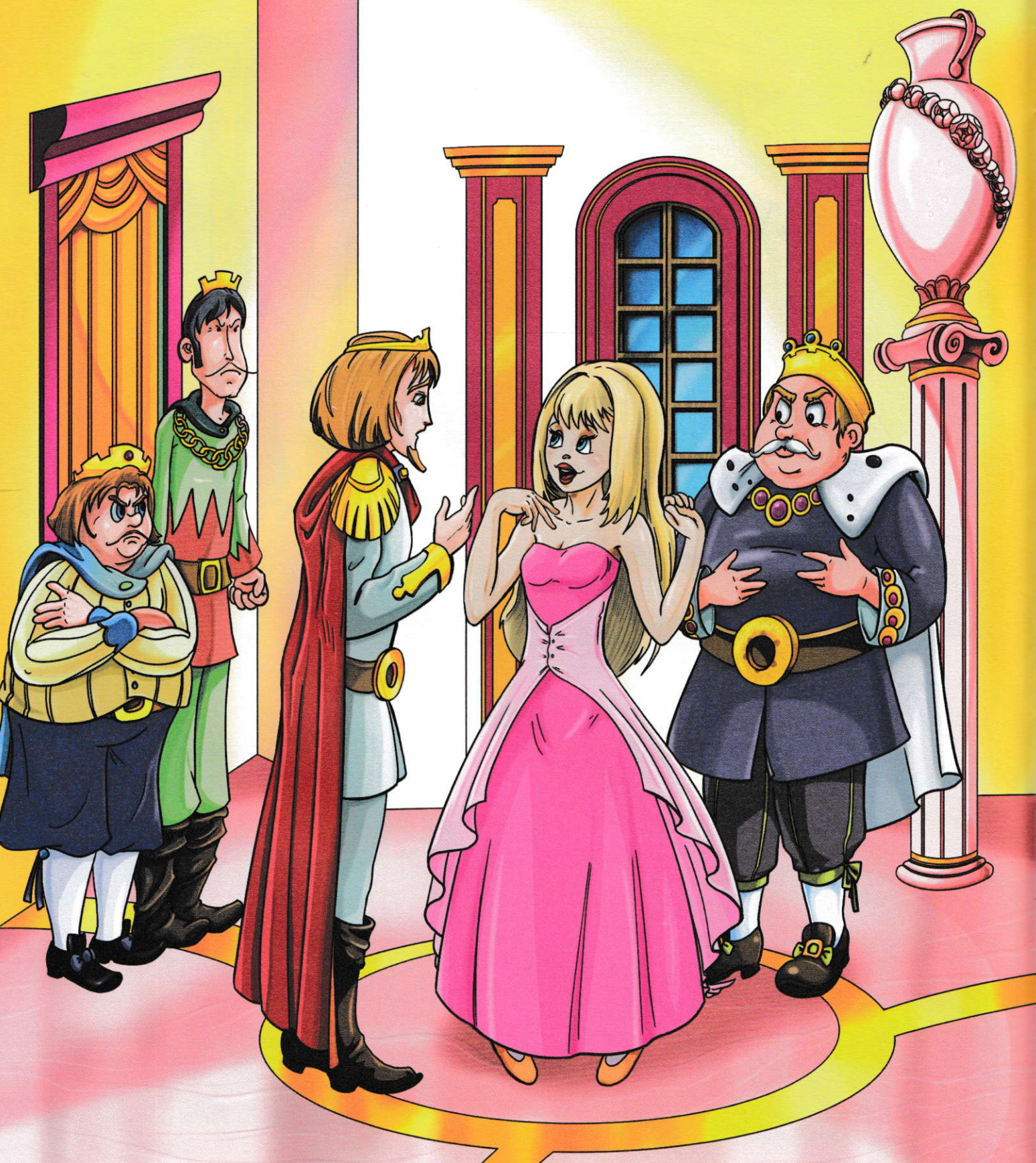

DAR IATĂ CĂ ÎNTR-O BUNĂ ZI, ÎMPĂRATUL DĂDU UN BAL MARE, LA CARE-I POFTI PE TOȚI FLĂCĂII DORNICI DE ÎNSURĂTOARE.

Respectul pentru omul și pentru

CÂND FATA DE ÎMPĂRAT FU PURTATĂ PRIN FAȚA ȘIRULUI DE PEȚITORI, DE-NDATĂ CE-I VĂZU, ÎI GĂSI FIECĂRUIA CÂTE-UN CUSUR.

UNUIA MAI SOLID: "PARCĂ-I UN BUTOI!", ALTUIA MAI ÎNALT: "IA TE UITE CE LUNGAN! NU-L AJUNG NICI ÎNTR-UN AN...". IAR AL TREILEA? "SCURT, GROS ȘI ÎNDESAT! N-ARATĂ A BĂRBAT!!!"

**ȘI UITE AȘA, NU SE AFLĂ UNUL SĂ NU-I GĂSEască PRINȚESA
VREUN CUSUR. DAR CEL MAI MULT ÎȘI RÂSE DE-UN CRAI PE-A
CĂRUI FAȚĂ SE VEDEA BUNĂTATEA ȘI VOIOȘIA. ACESTA AVEA
BĂRBIA NIȚELUȘ CAM STRÂMBĂ.**

**– EI, DRĂCIE! STRIGĂ DOMNIȚA, STRICÂNDU-SE DE ATÂTA
RÂS. ACESTA ARE O BĂRBIE CA UN CIOC DE STURZ!**

**ȘI DE-ATUNCI ÎI RĂMASE ÎMPĂRATULUI NUMELE DE
"CIOC-DE-STURZ".**

